

montările prezente în festival. Primului i se datorează câștigarea Marelui Premiu de către Teatrul „Gulliver” din Galați pentru „Pinocchio”, iar celorlalți doi, li s-a acordat Premiul pentru debut, *ex-aequo*, pentru *Capra cu trei iezi* și, respectiv, *Punguța cu doi bani*, montată la Teatrul „Anton Pann” din Râmnicu Vâlcea. Prezența acestei noi generații de regizori talentați

dar și pregătiți pentru specificul teatrului de păpuși și marionete ne îndreptățește să sperăm într-o omogenizare a calității spectacolelor, desigur omogenizare în valoare și performanță și nu în amatorism și vetust, așa cum, spre întristarea spectatorului, am remarcat la multe spectacole prezentate în festival de unele teatre din țară.

PALMARESUL FESTIVALULUI:

- Marele Premiu: *PINOCCHIO* după Carlo Collodi, Teatrul Gulliver – Galați. Regia (și versiunea scenică): Daniel Stanciu. Scenografia: Daniela Voicilă-Drăgulescu.
- Premiul pentru regie: CRISTIAN PEPINO pentru spectacolele *Frumoasa și bestia*, Teatrul „Tândărică” – București, *Crăiasa zăpezilor*, Teatrul de Păpuși – Constanța și *Spărgătorul de nuci*, Teatrul de Marionete – Arad.
- Premiul pentru scenografie: CRISTINA PEPINO pentru scenografia spectacolului *Capra cu trei iezi* – Teatrul „Tândărică”, București.
- Premiul pentru debut – *ex-aequo*: GABRIEL APOSTOL pentru regia spectacolului *Capra cu trei iezi* – Teatrul „Tândărică”, București și IONUȚ BRANCU pentru regia spectacolului *Punguța cu doi bani* – Teatrul „Anton Pann”, Râmnicu Vâlcea.
- Premiul special al juriului: LILIANA GAVRILESCU – Teatrul „Tândărică”, București pentru interpretarea rolurilor „ledul cel mic” din spectacolul *Capra cu trei iezi* și „Fata cea slabă” din *Frumoasa și bestia*.
- Premiul „DAN GANEA”: Teatrul de Animație „Vasile Alecsandri”, Bacău pentru opțiunea repertorială – *Poveste chinezească* de Ana Ripka-Rus.

Elisabeta POP

„Și răul prinde bine la ceva”...

Încep, contrar obiceiului, prin a felicita conducerea teatrului pentru opțiunea repertorială. Un spectacol pentru copii se impunea cam de multșor la Secția română a teatrului orădean. Varianta dramatizată pe care a ales-o regizorul Ion Cibotaru aparține, bănuiesc, unui scriitor basarabean, pe nume Gheorghe Calamanciuc, și este, o spunem de la început, cu foarte mici excepții, bună, într-o românească frumoasă, curată. În plus, regizorul a mizat pe trupa tânără a teatrului. Și bine a făcut: actorii joacă mai toți cu poftă, cu plăcere și transmit acest sentiment de bucurie și publicului tânăr, și... foarte tânăr. Sunt jucăuși și veseli, iar voia bună e contaminantă.

Arhicunoscutul basm, chiar cu Împărați, Crai, cu Harap și Spân, cu prințese frumoase

este povestit de grupul de personaje ce vor intra ulterior în *POVESTE*, ca un alai petrecăreț care tot „amenință” publicul că „din poveste mult mai este”... Și, într-adevăr, în decorul simplu, din perdele, cu câteva elemente auxiliare (cort, o lună, un soare, panglici) se nasc, sub ochii copiilor, când palatul lui Verde Împărat, când cel al lui Roș Împărat, când drumul lung al Spânului celui rău sau al lui Harap-Alb curajos și răbduriu. tandru și învingător în cele din urmă.

Foarte bun atât ca interpretare, cât și ca prezență (costume, accesorii) ni s-au părut Șerban Borda (*Harap-Alb*), Alexandru Rusu (*Calul*), Adrian Locovei (*Spânul*). Din păcate, măștile simpaticelor personaje *Gerilă*, *Setilă*, *Păsări-Lăți-Lungilă*, etc. s-au dovedit

neinspirate, acoperind fețele în întregime și mai furând și din glasurile tinerilor actori. Altminteri, ei s-au străduit să aibă haz și chiar au avut în unele momente (Sebastian Lupu, Pavel Sârghi, Alexandru Rusu, Richard Balint, Sorin Ciofu). Un *Cerb* plin de grație și „costumat” simplu, elementele esențiale punând în valoare mai ales podoaba râvnită, a compus Mirela Niță Lupu. Mona Erhan a fost, pe rând. *Sfânta Duminică* (păcat că a lăsat-o în fundul scenei și spectatorii mici de pe laterale n-o puteau vedea) în straie lungi, albe și o *Babă* gârbovită, de nerecunoscut.

Actorii din generația de mijloc (Tiberiu Covaci, George Voinesc, Ion Ruscuț) au compus cu haz mediu personajele bătrânilor Împărați și Crai.

Partea bună a acestui spectacol, în care muzica și efectele sonore (Florian Chelu) animă mult acțiunea, este pe de o parte limpezimea cu care „curge” povestea, pe de alta spiritul ludic contaminant.

Ianș Vasilatoc a conceput un decor simplu, care să permită, sperăm, teatrului deplasări – foarte necesare – pe cele mai mici scene din județul Bihor, acolo unde

teatrul pătrunde foarte greu. Inspirat din arta populară atât de generoasă, costumele tinerelor Iuliana Szabo și Marinela Asăvoaie sunt perfect adecvate personajelor, unele chiar de efect, precum cel al *Calului*, de pildă.

Finalul spectacolului – cu mici trimiteri la condiția precară a intelectualului român sărac lipit-pământului, „cârturar, făr-un ban în buzunar!” – e o simpatică petrecere de nuntă, cu joc și voie-bună. Chiar și *Spânul* pare a fi iertat, căci, vorba dramaturgului, uneori „și răul prinde bine la ceva”...

Teatrul de Stat Oradea – secția română Harap Alb. Dramatizare de Gh. Apostol după Ion Creangă. Regia artistică: Ion Cibotaru; Asistent regie: George Voinesc; Decoruri: Ianș Vasilatoc; Costume: Iuliana Szabo, Marinela Asăvoaie; Muzica și efecte sonore: Florian Chelu. Distribuția: Ion Ruscuț, Sebastian Lupu, Pavel Sârghi, Șerban Borda, Mona Erhan, Igor Lungu, Alexandru Rusu, George Voinesc, Petre Ghimbășan, Mirela Niță Lupu, Simona Nică, Corina Cernea, Angela Tanko, Richard Balint, Adrian Locovei, Sorin Ciofu, Tiberiu Covaci, Anca Turcuț, Zentania Lupșe, Adrian Marian, Mirela Jurcă. Data premierei: 20 septembrie 2001.

Marcela ILNIȚCHI

Mai simplu... dar simpatoc

Am aflat despre următoarele proiecte ale Teatrului Tândărică din această stagiune și despre cele pentru stagiunea viitoare în cadrul unei întâlniri cu presa a direcției teatrului. A fost și un moment de bilanț pozitiv prin recunoașterea meritelor teatrului în afara țării – Premiul de creație la Festivalul de animație de la Zagreb acordat spectacolului lui Cristian Pepino *Adunarea păsărilor*, spectacolul cu cel mai mare succes din ultimii zece ani în opinia teatrului care l-a produs, apoi Premiul pentru recital al lui Liviu Berehoi la același festival, pozitiv și pentru contactele lui „Tândărică” cu alte teatre.

Anunțata reluare a „Nocturnelor...” este însă nerealizabilă, lipsind sala de teatru de dimensiunea necesară spectacolului adresat publicului adult. De asemenea, remarcăm că, în

raport cu stagiunile de acum 2–3 ani, spectacolul de mai mare fantezie, slujit de regizori cu experiențe scenice variate, nu dedicat exclusiv teatrului de animație, s-a diminuat ca ofertă. Prezența lui Alexandru Darie pentru toamna viitoare cu *Aventurile baronului Münchhausen* nu este încă o certitudine.

Repertoriul românesc este privilegiat, și din el basmul pentru copiii mici arhicunoscut, obiectivul de a-i aduce în sală fiind atins. Luând cunoștință de proiectele teatrului, noi, ca adulți, suntem încântați că în repertoriu vor apărea și piese de o factură mai lirică, ca *Dragostea celor trei portocale* de Gozzi, sau o fabulă mai complexă ca *Vrăjitorul din Oz*.

Prima parte a întâlnirii s-a încheiat cu decernarea Premiului de excelență în animație doamnei Aneta Forna-Cârștu, apreciată